

DOBYWAĆ SIĘ (8) *vb impf*

się (7), się (1).

o oraz a jasne.

inf dobywać się (1). ◇ *praes* 2 sg dobywász się (1). ◇ 3 sg dobywå się (1). ◇ *praet* 3 sg m dobywål się (2). *n* dobywało się (1). ◇ 3 pl *subst* dobywały się (1). ◇ *con* 3 sg m by się dobywål (1).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVI(XVIII) – XVIII w.

1. *Wydostawać się* [na zewnątrz]; *fugere Mącz; eluctari Cn* (6) : Gołębie się ięły miotąć/ Koźdy się zwłazcza dobywać *BierEz* S3v; nawá żadný spráwy Nie flucha/ ále w morłkim rozgniewaniu pływa *Sámopás/ á mokra śmierć zewłząd* lye dobywa. *KochPam* 85.

dobywać się z czego (2): *HistJóz* Dv; á też nie raz mu się trafiáło/ że to smáczne piwko iáko łodki wrzod z gárdlá się mu názał dobywáło *WerGość* 242.

Fraza: »wino rado się dobywa« = *przelewa się przy fermentowaniu* (1): *Fugiens vinum, Niestále wino/ które się rádo dobywa. Mącz* [497]d.

Szereg: »wynikać i dobywać się« (1): a lzy iuz wynikały y dobywały się zotzu iego *HistJóz* Dv.

W przen [z czego] (1) :

Zwrot: »dobywać się jako z błota« = *oczyszczać się* (1): Tu się rzkomo dobywål iáko z błotá/ thu się rzkomo małz wołá polepszyć *RejPos* 64v.

2. *Wdzierać się, dostawać się gwałtem; manum admoliri, irrumpere, perrumpere Cn* [do wewnątrz] (2) : Páni iednego zámknie drugiemu kazálá/ By się kniemu dobywål *RejFig* Bb6v; *Pithágorás* także widząc gniewliwego młodziéńcá który się gwałtem^m wdóm do iednéy białéy głowy dobywål/ kazał zágrác *KochWr* 38.

Synonim: 1. *wynikać*.

Formacje pochodne cf *BYĆ*.

Cf **DOBYWAJĄCY SIĘ**